

בש"פ 4832/21 - אלכס דוידוב נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 4832/21

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

העורר:

אלכס דוידוב

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל
ערר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד במ"ת
26835-04-21 מיום 29.6.21 שניתנה על ידי השופט
ע' דרויאן-גמליאל
ד' באב התשפ"א (13.07.21)
עו"ד ירון פורר

תאריך הישיבה:
בשם העורר:

עו"ד אריה פטר

בשם המשיבה:

החלטה

1. לפני ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופט ע' דרויאן-גמליאל) במ"ת 26835-04-21 מיום 29.6.21, בגדרה הורה על מעצר העורר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.
2. נגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות מעשה סדום בקטין שטרם מלאו לו 16 שנה (ריבוי עבירות) לפי סעיף 347(ב) (ב) בנסיבות סעיף 345(ב)(1) ו-(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); עבירות מעשה מגונה בקטין שטרם מלאו לו 16 שנה לפי סעיף 348(ב) בנסיבות סעיף 345(ב)(1) ו-(א)(1) לחוק העונשין (ריבוי עבירות); ועבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק זה.
3. על פי הנטען בכתב האישום, במהלך שנת 2020 העורר עבד במסעדה שאליה הגיע לעיתים המתלונן, קטין יליד 2008. החל מחודש נובמבר 2020 הפשיט העורר את המתלונן במספר הזדמנויות שמועדן אינו ידוע במדויק, הכניס את איבר מינו אל תוך פיו של המתלונן, החדיר אצבעותיו לישבנו של המתלונן וביצע בו מעשים מגונים. כמו כן, נטען כי

במקרה נוסף ניסה העורר להחדיר את איבר מינו לפי הטבעת של המתלון.

4. בפרט, נטען כי האירוע האחרון בסדרת מעשים אלו התרחש ביום 28.3.2021, לאחר שהעורר הזמין את המתלון לביתו ושתה עמו אלכוהול. בשלב מסוים, הציע העורר למתלון שיאפשר לאחרים לבצע בו מעשים מיניים בתמורה לסכומים של 100 ו-5,000 ש"ח - ומשסירב המתלון והבהיר כי אינו מעוניין לעסוק בזנות, אמר לו העורר כי הוא "פראייר", ויוכל להרוויח למעלה מ-20,000 ש"ח בחודש אם יסכים להצעתו.

5. בהמשך, ומשסיים לשתות, פשט העורר את חולצתו וסגר את חלונות הבית. לאחר מכן התקרב למתלון, ודרש ממנו כי "יתן לו נשיקה בפה", כלשון כתב האישום. לאחר שסירב, משך אותו העורר בשערו, נישקו בפיו והובילו לחדר השינה בביתו. העורר התפשט והפשיט את המתלון מבגדיו, משך בשיערו ודרש כי יאפשר לו להחדיר את איבר מינו אל פיו של המתלון, בעודו מכה אותו בישבנו.

6. משהמתלון התנגד למעשיו, העורר דחפו למיטה, השכיבו על בטנו, אחז את ידיו בחוזקה מאחורי גבו, נגע ונשך את ישבנו של המתלון, החדיר את אצבעותיו אל תוך פי הטבעת שלו ולבסוף הכניס את איבר מינו לתוך פיו של המתלון בכוח, תוך שהוא מחדיר את אצבעותיו לפי הטבעת של המתלון.

7. המתלון שב וביקש כי העורר יניח לו ללכת לביתו, אולם זה האחרון הבהיר שלא יאפשר לו ללכת עד לכשיגיע לפורקן.

8. בהמשך, הורה העורר למתלון ללקק את פי הטבעת שלו. משסירב, החדיר שוב את איבר מינו לפיו של המתלון, החדיר את אצבעותיו לפי הטבעת של המתלון, נשך את ישבנו וצווארו, נגע באיבר מינו ו"שפשף" אותו. לאחר מכן, דרש העורר כי המתלון ילקק את גופו, צווארו, פטמתו ואשכיו - והלה עשה כן עד שהעורר הגיע לפורקן מיני. משהגיע לפורקנו, פנה העורר למתלון, נתן לו סיגריה, אמר לו "תזדיין מפה ... אני אזיין אותך אם תגיד את זה למישהו, אם אני אשמע את זה אצל מישהו יהיה חבל" - והמתלון עזב את המקום.

9. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המשיבה בקשה למעצר העורר עד תום ההליכים.

10. בבקשה נטען כי בידי המשיבה ראיות לכאורה להוכחת העבירות שבהן מואשם העורר, ובכלל זה הודעת המתלון שנקבעה כמהימנה ונגבתה באמצעות חוקרת ילדים, הודעות בני משפחת המתלון וחיפוש שבוצע בטלפון הנייד של העורר, בו נמצאו סרטונים מיניים בהשתתפות אנשים הנראים כנערים צעירים.

11. כמו כן, נטען כי המעשים המיוחסים לעורר מקימים יסוד סביר לחשש כי הוא יסכן את ביטחון הציבור בכלל ובטחון המתלון בפרט, באופן המקים עילה למעצרו לפי סעיף 21(א)(1) (ב) לחוק המעצרים; וכי לאור האיומים שהשמיע העורר כלפי המתלון ונסיבות ביצוע העבירה, ישנו חשש ממשי כי שחרורו יביא לשיבוש הליכי משפט, השפעה על עדים או פגיעה בראיות באופן המקים עילת מעצר נוספת מכוח סעיף 21(א)(1) (א) לחוק המעצרים.

12. במהלך הדיון שהתקיים בבית המשפט המחוזי ביום 6.5.2021, הסכים באכוח העורר לקיומן של ראיות לכאורה להוכחת העבירות שנטען כי בוצעו באירוע מיום 28.3.2021 בלבד, ובית המשפט הורה על הפניית העורר לתסקיר מעצר.

13. בתסקיר המעצר מיום 15.6.2021 צוין כי העורר מייחס למתלון ולאמו "כוונת נקמה וניצול", וכי הוא מרחיק עצמו באופן גורף מהמיוחס לו. עוד הודגש כי העורר מתקשה לשמור על תפקוד יציב בחייו, וכי הוא בעל "אישיות בלתי בשלה". לצד זאת צוין כי העורר נעדר הרשעות רלוונטיות וכי הוא נכון לקחת חלק בהליך שיקומי.

14. אשר לחלופת המעצר המוצעת בבית אמו של העורר, התרשם שירות המבחן כי המפקחים המוצעים מתייחסים למצבו בצורה עניינית, מכירים בחלקיו הפוגעניים ומוודעים לצורך בהרחקתו מקטינים, ועל כן מתאימים לשמש כמפקחיו במסגרת מעצר בית. בנסיבות אלה, המליץ שירות המבחן על שחרור העורר בתנאי מעצר בית מלא בבית אמו ובפיקוח הוריו ואחותו.
15. בהחלטתו מיום 17.6.2021, הדגיש בית המשפט המחוזי כי תסקיר המעצר שהוגש בעניין העורר חסר, משאינו מתייחס לעמדת המתלונן ולחשש לפגיעה בשלומו הנפשי כתוצאה משחרור העורר, למידת המסוכנות הנשקפת מהעורר וכן לשאלת מרחק מקום הפיקוח המוצע ביחס לבתי ספר הנמצאים באזור.
16. בתסקיר המשלים מיום 27.6.2021 ציין שירות המבחן כי חלופת המעצר רחוקה למעלה מ-3 קילומטרים מבתי ספר באזור; וכי המתלונן מצוי במשבר רגשי המתאפיין בבעיות התנהגותיות ורגשיות בעטין הועבר למסגרת פוסט אשפוזית, ושחרור העורר עלול להוות גורם מעורר חרדה עבורו ועבור הוריו, באופן שיעמיק את הפגיעה הנפשית שחוו.
- יחד עם זאת, חזר שירות המבחן על המלצתו כי העורר ישוחרר בתנאי מעצר בית מלא בפיקוח משפחתו, לצד צו פיקוח מעצר.
17. בדיון שהתקיים בבית המשפט המחוזי ביום 29.6.2021, הורה בית המשפט המחוזי על מעצר העורר עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו.
18. בין היתר, נקבע כי מסוכנות העורר "עולה הרבה יותר מהחזקה הפורמלית", וזאת הן לאור המעשים הקשים, החוזרים והנשנים אותם ביצע; והן לנוכח התרשמות שירות המבחן בדבר הסיכון בהישנות התנהגותו, אישיותו ועיוותי חשיבתו.
19. הודגש, כי מאחר שנקבע בתסקיר המעצר כי שחרור העורר עלול להחמיר את הפגיעה הנפשית של המתלונן ואת החשש משיבוש הליכים, רמת הסיכון בעניינו שוללת את האפשרות לחלופת מעצר, והמלצת שירות המבחן במקרה דנן אינה יכולה לשמש בסיס ראוי להחלטה.
20. על החלטה זו מופנה הערר שלפניי.
21. לטענת העורר, שגה בית המשפט המחוזי כאשר הורה על מעצרו מאחורי סורג ובריח ולא נתן משקל מספק לעובדה כי הוא עצור מזה כ-4 חודשים. עוד נטען כי שגה בית המשפט המחוזי בדחותו את המלצת שירות המבחן, אשר המליץ בשני תסקירים על שחרור העורר בפיקוח מפקחים הולמים, ובפרט כאשר עסקין בעבירות מין בהן, לגישתו, להמלצות תסקירי המעצר "ערך יתר".
- עוד הוסיף העורר כי המפקחים המוצעים כלל לא נבחנו על ידי בית המשפט המחוזי, ומאחר שהמתלונן לא עתיד להעיד במשפטו, אלא חוקרת הילדים, אין חשש כי שחרורו ישפיע על מסירת עדות המתלונן.
- על כן, ביקש העורר להורות על שחרורו לחלופת מעצר באיזוק אלקטרוני, או לחילופין להחזיר את הדיון לבית משפט קמא לצורך חקירת המפקחים המוצעים.

22. מנגד, בדיון שהתקיים לפני, הדגיש בא כוח המשיבה את חומרת העבירות בהן מואשם העורר, אשר מקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית, אותה לא עלה בידי העורר לסתור.

לעמדת בא כוח המשיבה, אין לראות בתסקירי המעצר בעניין העורר כ"חיוביים", שכן נקבע כי הוא מרחיק את עצמו מהמיוחס לו, והומלץ כי יורחק ככלל מקטינים – ואילו חלופת המעצר המוצעת מצויה במרחק 5 דקות הליכה מבתי ספר, באופן שאין בו כדי לאיין את מסוכנותו.

23. דין הערר להידחות.

העבירות המיוחסות לעורר בכתב האישום מלמדות על המסוכנות הרבה הנשקפת ממנו, ומקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית לפי סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק המעצרים. משכך, בהתאם להוראות סעיף 22(ב)(1) לחוק זה, במקרים אלו יושם הנאשם מאחורי סורג ובריא, וחלופת מעצר תתאפשר רק מטעמים מיוחדים שירשמו (בש"פ 6898/18 פלוני נ' מדינת ישראל (17.10.2018)).

עניינו של העורר אינו נמנה עם מקרים חריגים אלו. העורר מואשם בריבוי עבירות מין חמורות כלפי קטין, שנעשו תוך הפעלת כוח ואיומים שלפיהם יפגע במתלונן אם יחשוף את שאירע. לא ניתן שלא להזדעזע ממעשים אלו, המלמדים על המסוכנות הרבה הנשקפת מהעורר, וכן על חשש ממשי כי שחרורו עלול להביא לשיבוש הליכי משפט.

על כך יש להוסיף גם את התרשמות שירות המבחן שלפיה שחרור העורר לחלופת מעצר עלול להעמיק את הפגיעה הנפשית הקשה ממנה סובל המתלונן.

וידגש – הטעמים המיוחדים המצדיקים פנייה לדרך של חלופת מעצר לא נתקיימו בעניינו. בניגוד לטענת העורר, המלצת שירות המבחן וקיומם של מפקחים ראויים לא עולים כדי "טעמים מיוחדים", שכן מדובר בנתוני בסיס המאפשרים את אימוץ הפיקוח האלקטרוני או חלופת מעצר (בש"פ 7007/20 מדינת ישראל נ' אבו עסב (15/10/2020)).

24. אמנם בתסקיר המעצר שנערך בעניין העורר הומלץ על חלופת מעצר, אך נקבע זה מכבר כי תסקיר המעצר אינו חזות הכל, אלא נועד לסייע לבית המשפט, ולא להחליף את שיקול דעתו (בש"פ 2434/21 פלוני נ' מדינת ישראל (13.4.2021); בש"פ 9217/20 אבו דקה נ' מדינת ישראל (3.1.2021)).

במקרה דנן, מלבד המלצת שירות המבחן וקיום המפקחים, לא הציג העורר כל "טעם מיוחד" אשר יצדיק את שחרורו.

לבסוף, משקבע בית המשפט המחוזי כי העורר כלל אינו מתאים לחלופת מעצר, לא נפל פגם בכך שלא התרשם ישירות מהמפקחים המוצעים (בש"פ 9217/20 אבו דקה נ' מדינת ישראל (3.1.21)).

25. אשר על כן, הערר נדחה.

ניתנה היום, ה' באב התשפ"א (14.7.2021).

ש ו פ ט
